

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ಸಂಗದೋಷವು ಸಂಶಯ ಬುದ್ಧಿಯವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಗದೋಷದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನೆಂದೂ ಬಿಡಬಾರದು, ಸತ್ಸಂಗವು ಮೇಲೆತ್ತುತ್ತದೆ ಕುಸ್ಸಂಗವು ಮುಳುಗಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯಿದೆ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ತಂದೆಯ ಯಾವ ಶ್ರೀಮತವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕವಡೆಯಿಂದ ವಜ್ರ ಸಮಾನ ಮಾಡುತ್ತದೆ?

ಉತ್ತರ: ತಂದೆಯ ಶ್ರೀಮತವಾಗಿದೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ಗೃಹಸ್ಥದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಕಮಲಪುಷ್ಪ ಸಮಾನವಿರಬೇಕು. ಹೇಗೆ ಕಮಲಪುಷ್ಪಕ್ಕೆ ಕೆಸರು ಮತ್ತು ನೀರು ಅಂಟಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಹಾಗೆಯೇ ವಿಕಾರೀ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ವಿಕಾರವು ಅಂಟಬಾರದು. ಇದು ನಿಮ್ಮ ಅಂತಿಮ ಜನ್ಮವಾಗಿದೆ, ನಿರ್ವಿಕಾರಿ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಪವಿತ್ರರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಒಂದು ಶ್ರೀಮತದಿಂದ ಕವಡೆಯಿಂದ ವಜ್ರಸಮಾನರಾಗುತ್ತೀರಿ, ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರಾಗುತ್ತೀರಿ.

ಗೀತೆ: ನನಗೆ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಕೊಡುವವರು.....

ಓಂ ಶಾಂತಿ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ - ಭಗವಂತನು ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರೇ ಭಗವತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಭಗವಾನುವಾಚವಿದೆ. ಹೇಗೆ ವಕೀಲರ ಉವಾಚ, ಸರ್ಜನರ ಉವಾಚ..... ಇದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಇದು ಭಗವಾನುವಾಚ. ಭಗವಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರು, ರಾಜರಿಗೂ ರಾಜರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ಗೀತೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ಗೀತೆಯ ಭಗವಂತನು ಯಾರಾಗಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದಾರೆ. ಕೃಷ್ಣನು ಸ್ವರ್ಗದ ಮೊದಲ ರಾಜಕುಮಾರನಾಗಿದ್ದನು. ಇಷ್ಟು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರಾಲಬ್ಧವನ್ನು ಯಾರು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಸಿದರು? ರಾಧೆ-ಕೃಷ್ಣ ಅಥವಾ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರ ಪ್ರಾಲಬ್ಧವೇ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದೆ. ಈ ಮಾತನ್ನೂ ಯಾರೂ ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ರಾಧೆ-ಕೃಷ್ಣರ ಸ್ವಯಂವರದ ನಂತರ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟವರು ಯಾರು? ಕೃಷ್ಣನು ಯಾರು, ನಾರಾಯಣ ಯಾರು? ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಜಯಂತಿಯನ್ನೂ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ, ನಂತರ ಯಾರ ಜೊತೆ ಕೃಷ್ಣನ ಸ್ವಯಂವರವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅವರ ಮಹಿಮೆಯೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ರಾಧೆ-ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದವರು ಯಾರು? ರಚಯಿತನೆಂದು ಒಬ್ಬ ನಿರಾಕಾರನಿಗೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಕಾರ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಎಂದೂ ರಚಯಿತನೆಂದು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ನಿರಾಕಾರ ಗಾಡ್ಪಾದರ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರು ಸತ್ಯಯುಗದ ಆದಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು, ಈಗ ಕಲಿಯುಗವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಮಾನವರು ದುಃಖಿಗಳು ಕಂಗಾಲಾಗಿದ್ದಾರೆ, ರಾಜಾ-ರಾಣಿಯಂತೂ ಇಲ್ಲ. ಸ್ವರ್ಗದ ಮಹಿಮೆ ಬಹಳಷ್ಟಿದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಶರೀರ ಬಿಟ್ಟರೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಇಂತಹವರು ಸ್ವರ್ಗಸ್ತರಾದರು. ಸ್ವರ್ಗದ ನೆನಪು ಬರುತ್ತದೆ, ಅಂದಮೇಲೆ ಸ್ವರ್ಗವು ಯಾವುದೋ ಒಳ್ಳೆಯ ವಸ್ತುವಾಗಿತ್ತು. ನರಕದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಸಾಯುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಪುನರ್ಜನ್ಮವನ್ನೂ ಸಹ ನರಕದಲ್ಲಿಯೇ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎಂತಹ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಭಗವಂತ ನಿರಾಕಾರ ಜ್ಞಾನಸಾಗರನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ನೆನಪಾರ್ಥದ ಮಂದಿರವೂ ಸಹ ಶಿವನದಾಗಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-ಶಂಕರರ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಇವರು ಬ್ರಹ್ಮ, ಇವರು ವಿಷ್ಣುವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಭಗವಂತ ಬ್ರಹ್ಮ, ಭಗವಂತ ವಿಷ್ಣುವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಭಗವಂತ ಎಂದು ಒಬ್ಬ ನಿರಾಕಾರನಿಗೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರೇ ಶಿವನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ತಾವು ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ - ನಾವು ಮತ್ತೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣ, ಭಗವಾನ್-ಭಗವತಿ ಆಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಯಾರ ಮೂಲಕ? ಭಗವಂತನ ಮೂಲಕ ರಚಯಿತನು ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಸ್ವರ್ಗದ ರಚಯಿತನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಈ ಪ್ರಾಲಬ್ಧವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು, ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಮಾಲೀಕರಾದರು. ಚಿತ್ರವಂತೂ ತಾವು ಮಕ್ಕಳ ಬಳಿಯಿದೆ. ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರು ಸತ್ಯಯುಗಕ್ಕೆ ಮಾಲೀಕರಾಗಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ಮನುಷ್ಯರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾಧೆ-ಕೃಷ್ಣರು ಆಗಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನಷ್ಟೇ ಮರೆತಿದ್ದಾರೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜ-ಮಹಾರಾಣಿಯಿದ್ದರು ಅಂದಮೇಲೆ ಅವರದೂ ಬಾಲ್ಯಕಾಲವಿರುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಾಲಬ್ಧವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗದ ರಚಯಿತನೇ ರೂಪಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಯಾವಾಗ ಬಂದರು ಎಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಶಿವನ ಲಿಂಗವಂತೂ ಇದೆ. ಅವರು ಶಿವನ ದೊಡ್ಡ ರೂಪವನ್ನು ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ರೂಪದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅವರಂತೂ ನಕ್ಷತ್ರವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಕೇವಲ ಪೂಜೆಗಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಚಿತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದೇವೀ-ದೇವತಾ ಧರ್ಮವನ್ನು ಯಾರು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರು? ಹೆಸರಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್, ಬೌದ್ಧ ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮವನ್ನು ಇಂತಹವರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಇದಾಗಿದೆ. ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಮುಖ್ಯ ಮಾತೇ ಇದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಾಬಾರವರು ಚಿತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ, ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲಿನ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಬರವಣಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವರ್ಗದ ರಚಯಿತ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನಂತೂ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಸುಖವಿದೆ, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರು ಅಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆಯೇ? ವೃಕ್ಷವು ಮೊದಲು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿರುತ್ತದೆ ನಂತರ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಿರುತ್ತದೆ. ನರಕದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ. ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ದೇವೀ-ದೇವತೆಗಳ ರಾಜಧಾನಿಯಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಮತ್ತಾರೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಈ ಸೃಷ್ಟಿಚಕ್ರವು ಹೇಗೆ ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕು. 5000 ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರ ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು, ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವರ್ಗವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಕಳೆದುಹೋಯಿತು. ಯಾವ ಹೊಸ ಪ್ರಪಂಚವಿತ್ತು ಅದು ಈಗ ಹಳೆಯ ನರಕವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು - ನಂತರ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ನಂತರ ಸ್ವರ್ಗವು ಬರುತ್ತದೆ. ಭಕ್ತರು ಸ್ವರ್ಗ ಹಾಗೂ ಮುಕ್ತಿಧಾಮವನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಏಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ದುಃಖಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಸುಖವಿರುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿ ದುಃಖಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ? ಇದಂತೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಾವು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ - ಸತ್ಯಯುಗದಿಂದ ತ್ರೇತಾ, ದ್ವಾಪರ, ಕಲಿಯುಗವಾಗಲೇಬೇಕು. ಸತ್ಯಯುಗದ ಅಂತ್ಯ, ತ್ರೇತಾಯುಗದ ಆದಿಯ ಸಂಗಮವು ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿಯೇನಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಯಾರು 16 ಕಲಾ ಸಂಪೂರ್ಣರಾಗಿದ್ದರು, ಅದೇ ದೇವೀ-ದೇವತೆಗಳು ನಂತರ 14 ಕಲೆಯವರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಅಂದಮೇಲೆ ಅದು ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿ ಯುಗವಾಯಿತೆ? ನಂತರ ತ್ರೇತಾದ ಅಂತ್ಯ, ದ್ವಾಪರಯುಗದ ಆದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಗಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಕಲೆಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸತೋಪ್ರಧಾನರಿಂದ ಸತೋ, ರಜೋ, ತಮೋದಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ತಮೋಪ್ರಧಾನ ಆಗಲೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವೇ ದುಃಖಿಯಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅನಾಥರ ಜಗತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಧಣಿ-ಧೋಣಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಾಯಿ-ತಂದೆ ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಪರಸ್ಪರದಲ್ಲಿ ಜಗಳವಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಆಗ ನೀವು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಲೌಕಿಕದ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ, ಇದು ಬೇಹದ್ದಿನ ವಿಚಾರ. ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಧಣಿ-ಧೋಣಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯರು ಮನುಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಜಗಳವಾಡುತ್ತಾರೆ, ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಜಗಳವಾಡುತ್ತವೆ, ಧಣಿ-ಧೋಣಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ರಚಯಿತನಾದ ತಂದೆಯೇ ಧಣಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಬರುವುದರಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳು ಸನಾಥರಾಗುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಂತಿಧಾಮಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಸುಖಧಾಮಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲು ಸತೋಪ್ರಧಾನ ನಂತರ ಸತೋ, ರಜೋ, ತಮೋವಾಗುತ್ತದೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವು ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳೂ ಸಹ ಸತೋಪ್ರಧಾನ ಆಗಿರುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಿಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದುವೇಳೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗೂ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ತೊಂದರೆಯಂತೂ ಆಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ಜಗಳವಾಡುತ್ತಾ, ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕಾಯಿಲೆಗೊಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ - ಇದೂ ಸಹ ದುಃಖವಲ್ಲವೇ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ದುಃಖಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಸುಖಧಾಮವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಸದಾ ಸುಖವಿರುತ್ತದೆ.

ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ - ಇದು ವಿಶಾಲ ಹೊಸ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿತ್ತು, ಈಗ ಹಳೆಯದಾಯಿತು. ದೆಹಲಿಯು ಹಳೆಯದು ಹಾಗೂ ಹೊಸದಾಗುತ್ತದೆ. ಹಳೆಯದೇ ಬೇರೆ, ಹೊಸದೇ ಬೇರೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನವದೆಹಲಿಯು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಳೆಯದನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವಂತಲ್ಲ, ಈ ರೀತಿಯಾದರೆ ಮತ್ತೆಲ್ಲಿರುವುದು? ಇಲ್ಲಿಯೇ ಹೊಸದು, ಹಳೆಯದು ಎರಡೂ ಆಗುತ್ತದೆ, ನಂತರ ಹಳೆಯದು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಹೊಸದಾಗುತ್ತದೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ವರ್ಗವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ದೆಹಲಿಗೂ ಫರಿಸ್ತಾನವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಮಶಾನವಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರ ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು. ದೆಹಲಿಯು ಫರಿಸ್ತಾನ(ದೈವೀ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ)ವಾಗಿತ್ತು, ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿತ್ತು ಈಗ ನರಕವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬಾಬಾ ನಮ್ಮನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಾವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ನಿಶ್ಚಯಬುದ್ಧಿ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಇವರನ್ನು ನೋಡಿ ನಿಶ್ಚಯಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಬೇಕು. ಯಾರಾದರೂ ಲಂಡನ್ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ವರ್ಣನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ನಾವು ನೋಡಿದಾಗ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ? ಇಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಭಗವಂತ ಓದಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ತಾವು ಇಷ್ಟೊಂದು ಮಕ್ಕಳು ಹೇಳುತ್ತೀರೆಂದರೆ ಅಸತ್ಯವನ್ನು ನುಡಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಭಾಗ್ಯದಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಬಿಡಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ, ಇದು ಅಂತಿಮ ಜನ್ಮವಾಗಿದೆ. ಗೃಹಸ್ಥ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಪವಿತ್ರವಾಗಿರಬೇಕು, ಇದು ಮೃತ್ಯುಲೋಕವಾಗಿದೆ ಅದು ಅಮರಲೋಕವಾಗಿದೆ. ದೇವತೆಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ - ಸರ್ವಗುಣ ಸಂಪನ್ನ..... ಅಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಿಕಾರಿ ಜಗತ್ತು ಇತ್ತು, ಒಳ್ಳೆಯದು - ಮಕ್ಕಳಂತೂ ಜನ್ಮ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಖಂಡಿತ ಯಾವುದಾದರೂ ಯುಕ್ತಿ ಇರಬೇಕಲ್ಲವೇ? ವಿಕಾರದಿಂದ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಕಾರಿಗಳು, ಅಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪಾವನವಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಥಾ ರಾಜಾ-ರಾಣಿ ತಥಾ ಪ್ರಜಾ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸಂಶಯವೇಕೆ ಬರುತ್ತದೆ? ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಪ್ರದಾಯವಿರುತ್ತದೆ ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು ಜನ್ಮವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ವಿಕಾರವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಈ ಸ್ವಭಾವವು ಮೃತ್ಯುಲೋಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ದುಃಖ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಸಹ ಪರಸ್ಪರದಲ್ಲಿ ದುಃಖ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳು ಅದೇ ರೀತಿ ಜನ್ಮ ಪಡೆಯುತ್ತವೆ. ಈಗ ನಿಮಗೆ ಏನು ಬೇಕಾಗಿದೆ? ಶಾಂತಿ ಬೇಕಲ್ಲವೇ. ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿದು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದಾಗ ತಾವು ನನ್ನ ಬಳಿ ಬರುತ್ತೀರಿ. ಯಾರು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬರುವವರಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನಾವಂತು ಖಂಡಿತ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ತಂದೆಯಿಂದ ಸ್ವರ್ಗದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು.

ತಾವು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ - ನಾವು ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯಿಂದ ಬೇಹದ್ದಿನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ತಂದೆಯ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಡೆಯುತ್ತಾ-ನಡೆಯುತ್ತಾ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಉಲ್ಲಾಸ-ಸುಲ್ಲಾಸ ಬಿರುಗಾಳಿ ಬಂದರೆ ನಿಶ್ಚಯವು ತುಂಡಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾಯೆಯಿಂದ ಸೋಲನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಕಲ್ಪದ ಮೊದಲೂ ಸಹ ಈ ರೀತಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾ-ಪಡೆಯುತ್ತಾ ಸೋತು ಹೋಗಿದ್ದರು, ವಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಸತ್ಸಂಗವು ಮೇಲೆತ್ತುತ್ತದೆ, ಕುಸ್ಸಂಗ ಮುಳುಗಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಗಾಯನವಿದೆ, ಇದು ಸತ್ಯ ಸಂಗವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯುವುದರಿಂದ ನಾವು ಹೊಸ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇವೆ. ನಿಶ್ಚಯದಲ್ಲಿ ಸಂಶಯ ಬಂದರೆ ಸ್ವರ್ಗದ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ನಿಶ್ಚಯವಿದ್ದು ನಂತರ ಸಂಶಯ ಬುದ್ಧಿಯವರಾಗುತ್ತಾರೆ. ತಾವು ಮಾತಾ-ಪಿತರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ನಂತರ ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ, ಇದೂ ಸಹ ದ್ರಾಮಾದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿದೆ. ಶಿವಬಾಬಾರವರ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ನಂತರ ತಂದೆಗೆ ಈ ರೀತಿ ವಿಚ್ಛೇದನ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ತಾವು ಈಶ್ವರನ ಮಕ್ಕಳಾಗಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ರಾವಣನಿಗೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ? ಯುದ್ಧವಿದೆಯಲ್ಲವೇ. ಕೆಲವರಂತೂ ಮಾಯೆಯ ಮೇಲೆ ವಿಜಯ ಗಳಿಸಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ - ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬಾಬಾರವರಿಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು, ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಚಿತ್ರಗಳು ತಮ್ಮ ಬಳಿ ಇದೆ, ನಾವು ಗೃಹಸ್ಥ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಪವಿತ್ರರಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಯಾರೆಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಕಮಲಪುಷ್ಪಕ್ಕೆ ನೀರು ಅಂಟುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ವಿಕಾರಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ವಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೋಗಬಾರದು. ಇದು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅಂತಿಮ ಜನ್ಮವಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮನ್ನು ನಿರ್ವಿಕಾರಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ತಾವು ನಿರ್ವಿಕಾರಿ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ, ಪವಿತ್ರರಾಗಬೇಕು. ಪವಿತ್ರರಾಗುವುದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ನನ್ನ ಮೂಲಕ ತಾವು ಪವಿತ್ರರಾದರೆ ಸ್ವರ್ಗದ ಪವಿತ್ರ ಪ್ರಪಂಚದ ಮಾಲೀಕರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಈಗ ಪತಿತ ಪ್ರಪಂಚದ ವಿನಾಶವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮನ ಮೂಲಕ ಸ್ವರ್ಗದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಎಷ್ಟು ಸಹಜವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದಂತು ಈಗ ಆಗುತ್ತಿದೆ, ಬಾಕಿ ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿ ಮುಕ್ತಿಧಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸತ್ಯವಾದ ಸುಖ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ವೈಕುಂಠದ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಖಂಡಿತ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರ ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು. ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಸ್ವಯಂ ನಿರ್ವಿಕಾರಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ವಿಕಾರಿ ಮನುಷ್ಯರು ಅದರ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮವು ವಿಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲ. ಅವರು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ - ನಾವು ನಿರ್ವಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮ ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೂ ಎರಡು ವಸ್ತುವಂತು ಇದೆಯಲ್ಲವೆ - ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮ. ವಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಈ ರೀತಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಯಾರೂ ಮಿಲನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನೇ ಬಂದು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತೇನೆ. ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧದ ನೆನಪಾರ್ಥವೂ ಇದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮಹಾಬಾರಿ ಯುದ್ಧವಿದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಭಗವಂತನೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರು ಎಲ್ಲಾ ಜಂಜಾಟಗಳನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿಸಿ, ಸರ್ವರ ಜಗಳವನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ವಶಕ್ತಿವಂತನಂತು ತಂದೆಯೇ ಆಗಿದ್ದಾರಲ್ಲವೇ. ಒಂದುವೇಳೆ ನೀವು ನನ್ನ ಮತದಂತೆ ನಡೆದರೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿಯೂ ತಾವು ನನ್ನ ಶ್ರೀಮತದಿಂದ ಆ ರೀತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಅರ್ಧಕಲ್ಪದ ನಂತರ ಯಾವಾಗ ನನ್ನ ಮತ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆಸುರಿ ಮತವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಆಗ ತಾವು ಕಂಗಾಲರು ಕವಡೆಯ ಸಮಾನರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಮತ್ತೆ ಈಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕವಡೆಯಿಂದ ವಜ್ರ ಸಮಾನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕಲ್ಲವೇ! ತಂದೆಯು ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಹಜವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರತಿ ಮಾತಾ-ಪಿತ ಬಾಪ್ಪಾದಾರವರ ನೆನಪು-ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:

1. ಯಾವುದೇ ಬಿರುಗಾಳಿಯ ಕಾರಣದಿಂದ ನಿಶ್ಚಯದಲ್ಲಿ ಕೊರತೆಯುಂಟಾಗಬಾರದು - ಇದಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಂಗದೋಷದಿಂದ ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕು.

2. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಈ ಅಂತಿಮಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿರ್ವಿಕಾರಿಗಳಾಗಬೇಕು. ವಿಕಾರಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ವಿಕಾರವು ಅಂಟಬಾರದು - ಇದರ ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ:

ಮೈ-ಪನ್ ನ ದ್ವಾರವನ್ನು ಬಂದ್ ಮಾಡಿ ಮಾಯೆಗೆ ವಿಧಾಯಿ ಕೊಡುವಂತಹ ನಿಮಿತ್ತ ಮತ್ತು ನಿರ್ಮಾಣ ಭವ. ಸೇವಾಧಾರಿ ಒಂದುವೇಳೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಎಂದಾದರೂ ನಾನು ಮಾಡಿದೆ ಎನ್ನುವ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಎತ್ತಿದರೂ ಈ ಮೈ-ಪನ್ ಬರುವುದು ಎಂದರೇನೆ ಇಡೀ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯದ ಮೇಲೆ ನೀರು ಚೆಲ್ಲಿದ ಹಾಗೆ. ಸೇವಾಧಾರಿ ಅರ್ಥಾತ್ ಮಾಡಿಸುವಂತಹ ತಂದೆಯನ್ನು ಎಂದೂ ಮರೆಯಬಾರದು, ಅವರು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ನಾವು ನಿಮಿತ್ತರಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಎಲ್ಲಿ ನಿಮಿತ್ತ ಭಾವವಿದೆ ಅಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಭಾವ ಸ್ವತಃ ಇರುವುದು. ನಿಮಿತ್ತನಾಗಿದ್ದೇನೆ,

ನಿರ್ಮಾಣನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಆಗ ಮಾಯೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮೈ-ಪನ್ ನ ದ್ವಾರವನ್ನು ಬಂದ್ ಮಾಡಿದಾಗ ಮಾಯೆ ವಿಧಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಿಡುವುದು.

ಸ್ಲೋಗನ್:

ಯಾರು ಹೋಲಿ ಹಂಸವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ವಿಶೇಷತೆ ಸ್ವಚ್ಛತೆಯಾಗಿದೆ, ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡುವುದೇ ಅವರ ಸೇವೆಯಾಗಿದೆ.